

Un pas endavant per a la cultura: proposta d'un pacte nacional estable

Publicat per [Interacció](#) [1] el 15/04/2025 - 11:33 | Última modificació: 08/04/2026 - 10:10

Set personalitats del món cultural reclamen acords nacionals per protegir la llengua i la cultura catalanes

Aquest dilluns, un grup de referents de la cultura catalana han fet públic un manifest en què insten el Govern i els ajuntaments a impulsar "acords nacionals" per garantir la protecció i la promoció de la llengua i la cultura catalanes.

Sota el títol *Per uns acords nacionals al servei de la cultura*, la declaració es va presentar a l'Ateneu Barcelonès i apel·la a preservar la cultura de les "contingències polítiques". Els signants demanen al Parlament que promogui "una entesa nacional per la cultura" al marge de les alternances de govern, i proposen un acord de cooperació entre la Generalitat, els ajuntaments i la resta d'administracions per sumar esforços en l'articulació del sistema d'equipaments i serveis culturals del país.

Els impulsors del manifest són Carles Duarte, director de la Institució Cultural del CIC; Isona Passola, presidenta de l'Ateneu Barcelonès i exdirectora de l'Acadèmia del Cinema Català; Jordi Font, secretari del plenari del CoNCA; Joan Subirats, exministre d'Universitats; Joan Manuel Tresserras, exconseller de Cultura; Marina Subirats, exdirectora de l'Institut de la Dona del Ministeri d'Assumptes Socials, i Teresa Cabré, presidenta de l'Institut d'Estudis Catalans.

Durant l'acte, Carles Duarte va defensar que "la cultura ens il·lumina, ens dignifica, ens convida a comprendre i a sentir". Tot i reivindicar que "la cultura és política", va alertar del perill de convertir-la en una "arma de confrontació partidista".

Joan Subirats va remarcar la necessitat d'un acord com aquest en un context europeu marcat per atacs repetits a la cultura. Una idea compartida per Isona Passola, que va assenyalar que "hi ha moments històrics amb més emergència cultural que d'altres" i que el moment actual a Catalunya, marcat per grans canvis demogràfics i una forta immigració, fa encara més urgent una acció conjunta. "La llengua i la cultura catalanes estan arraconades. Aquesta emergència fa que els ponts d'entesa siguin més necessaris i possibles que mai", va afirmar.

En la mateixa línia, Marina Subirats va apel·lar a un esforç col·lectiu per fer del català una llengua que arribi realment a tothom. El manifest planteja, en aquest sentit, l'elaboració d'objectius comuns per situar la llengua i la cultura a l'alçada dels reptes presents i futurs, reconèixer i incorporar la diversitat cultural de la societat catalana, i garantir de forma efectiva els drets culturals de la ciutadania.

L'actual tramitació de l'avantprojecte de llei dels drets culturals de Catalunya ha servit com a punt de partida per a aquesta iniciativa. Joan Manuel Tresserras va destacar que "l'atmosfera creada i el fet que la tramitació prèvia hagi tingut un ampli consens obren la possibilitat de fer un pas endavant molt significatiu".

Els signants del manifest provenen d'horitzons ideològics diversos, però comparteixen una mateixa visió sobre la necessitat d'un pacte cultural de país. Per això, animen els partits polítics a deixar de banda les discrepàncies partidistes i a treballar conjuntament per unes polítiques culturals al servei del bé comú. En les properes setmanes, el col·lectiu té previst presentar el document al Departament de Cultura, als grups parlamentaris i a altres administracions amb l'objectiu d'obrir vies de col·laboració i entesa.

Joan Subirats, Carles Duarte, Isona Passola, Joan Manuel Tresserras, Jordi Font i Marina Subirats

A continuació la declaració presentada ahir:

Per uns acords nacionals al servei de la cultura

El món està immers en un tomb que ve a capgirar moltes coses. Que això sigui per a bé o per a mal, depèn de la nostra capacitat d'embridar els canvis i de conduir-los cap a més llibertat, més igualtat i més sostenibilitat, enfront de les derives populistes que propicien les noves oligarquies globals i que apunten cap a més servitud, més desigualtat i més entropia.

El camp de la cultura és cabdal en aquesta direcció. No en va és on es couen les idees i les inflexions en les conductes col·lectives, així com l'autonomia dels humans respecte de tota mena de poders no democràtics. Per això, és més decisiu que mai que les polítiques culturals s'allunyin definitivament de ser eines de ningú per esdevenir eines al servei del comú. I que es dotin d'una eficiència màxima en l'imperatiu democràtic de garantir l'accés universal de tothom a la cultura i a la pràctica cultural.

Això demana la consecució del màxim consens possible a l'hora de fixar uns objectius estratègics posats al dia, uns acords d'abast nacional que integrin les actuacions als diversos nivells:

-En primer lloc, amb un acord al Parlament de Catalunya, entre els grups polítics, per tal de garantir la continuïtat que aquests objectius estratègics demanen, enllà de les alternances de govern.

-I, en segon lloc, amb un acord de cooperació entre les diferents esferes de govern i d'administració del país, per tal de sumar esforços en l'articulació del sistema d'equipaments i serveis culturals que es fa imprescindible.

Amb aquesta finalitat i des de la visió que ens donen les nostres llargues trajectòries en el camp de la cultura, fem una crida a tots els partits polítics, així com al Govern de la Generalitat i als governs locals, perquè es disposin a construir una entesa nacional per la cultura que garanteixi l'autonomia d'aquesta respecte de la contingència política i que permeti reunir totes les energies disponibles al voltant d'objectius nacionals compartits. Uns objectius que han de ser capaços

-de garantir continuïtats bàsiques, tot posant la nostra cultura i la nostra llengua a l'altura dels reptes que el present i el futur plantegen,

-de reconèixer i incorporar la diversitat cultural existent a la nostra societat

-i de donar resposta permanent i efectiva als drets culturals de la ciutadania.

La tradició cultural europea ha anat consolidant la idea que cal mantenir una distància entre la política del dia a dia, travessada de dilemes urgents, i la dinàmica cultural i artística, que requereix d'una autonomia que li és vital per al seu desenvolupament, lluny de tuteles de part i tot esdevenint causa plural i compartida del conjunt. Aquest principi, que forma part, avui, del nucli de la cultura política d'Europa, està també en la base del pacte per la cultura que propugnem. Un pacte que, a més d'assegurar l'eficiència i la transparència de les polítiques culturals, ha de situar Catalunya en la primera línia del compromís europeu per la cultura.

Els sotasignats no ens considerem més legitimats que altres persones per prendre la paraula, tan sols ho fem perquè l'atzar i la necessitat ens han reunit i han fet que assumíssim la urgència d'expressar una proposta que avui entenem transversal i imperiosa entre els agents de la vida cultural de Catalunya. Els nostres noms volen ser exponents d'un ample ventall de sensibilitats polítiques que, n'estem segurs, han de coincidir en la gestació dels acords nacionals de cooperació cultural que el consens social demana.

Barcelona, 14 d'abril de 2025

Categories: Actualitat

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: planificació cultural

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [2]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2025/04/pactecultural>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/node/9987>